

juridiske beviser, for juridiske beviser har man ikke ønsket kommer til udtryk, for ved hjælp af en lov forhindrer man faktisk, at der kan fremlægges juridiske beviser, inden der træffes beslutninger, f.eks. af en minister.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er også hr. Anders Mølgaards bemærkninger, der bringer mig på talerstolen. Hr. Anders Mølgaard gav udtryk for – og det er jeg meget tilfreds med – at dette lovforslag og Venstres tilslutning til det ikke har noget at gøre med et angreb på den pædagogik, som Tvind rent faktisk har lagt for dagen.

Så synes jeg, at hr. Anders Mølgaard skulle kigge lidt nøjere på lovforslaget, for i og med at hr. Anders Mølgaard støtter lovforslaget, støtter Venstre også § 11 a og de tilsvarende paragraffer i de øvrige lovforslag, og de handler bl.a. om, at man ikke må anvende en pædagogik, der går på indsamlingsarbejde.

Nu er det jo sådan, at i de fleste progressive folkeskoler får børnene også på den ene eller anden måde mulighed for at samle penge ind til projekter, de selv har lyst til, men skal vi tage ad notam, hvad hr. Frank Dahlggaard er blevet citeret for i forskellige aviser, nemlig at nu starter vi med Tvind, så går vi videre med fagbevægelsens højskoler, og så tager vi også de religiøse skoler, må hr. Anders Mølgaard vide, at hvis en senere undervisningsminister får magt, som nogle her i Folketingssalen har agt, vil denne bestemmelse kunne anvendes meget voldsomt til netop at forhindre den pædagogik, som Tvind og mange andre skoler har stået for.

Jeg tror, at Venstre på længere sigt får et kæmpe problem ved at støtte lovforslag af denne karakter.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Både spørgsmålene og svarene tror jeg, de ærede medlemmer af Folketinget har hørt til hudløshed både under første behandling og forespørgslen, men jeg tager det gerne en gang til for fru Anne Baastrup og hr. Jerup.

For os har det været utrolig centralt at præcisere, at det her ikke på nogen måde må blive en hetz mod den pædagogiske frihed og skolefriheden, og det bliver det heller ikke, for det er ikke intentionen med lovforslaget. Derfor synes jeg, det er meget stærke ord af hr. Jerup på en smuk majdag. Det undrer mig lidt, når jeg tæn-

ker på det humør, hr. Jerup burde være i, at hr. Jerup bruger ordet berufsverbot. Det er mildest talt ude i hampen at bruge det, og selv om der er smukt i hampen, er det i hvert fald langt ude at bruge et begreb som berufsverbot i denne forbindelse, hvor der ikke er noget, der minder om det. Jeg vil gerne høre, om hr. Jerup her fra talerstolen kan dokumentere sin påstand.

Til spørgsmålet om, hvorvidt der i al almindelighed overhovedet er et behov for lovforslag nr. L 268, om der ikke er administrative muligheder nok, vil jeg sige, at det faktisk er det, vi til hudløshed har diskuteret både i Uddannelsesudvalget, under første behandling og under forespørgselsdebatten, og det er hr. Jerup fuldstændig på det rene med, er jeg sikker på, men jeg forstår retorikken. Der findes ikke andre muligheder for en gang for alle at sikre, at Tvindimperiet, Tvindkoncernen møder sit endelige waterloo nytårsaften; der findes ingen alternativer til lovforslaget.

Til fru Anne Baastrup: Jeg er ikke bekendt med, at der er andre skoleformer end Tvind, der så systematisk anlægger en indsamlingsstrategi i undervisningstiden, og jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, om hun finder, det er pædagogisk ansvarligt, at man bruger så stor en del af undervisningstiden til at lave indsamlinger, og om hun mener, at det er vejen frem til at hæve det faglige niveau.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (KF):

Fru Anne Baastrup nævnte mit navn i forbindelse med den offentlige debat og mine udmeldinger om, at så tager vi den ene og så tager vi den anden. Disse udmeldinger var jo foranlediget af, at man sagde, at nu gik De Konservative efter Tvind, fordi de var ude efter dem på grund af pædagogikken, fordi de er venstreorienterede og alle mulige ting. Det var det, der lå i spørgsmålet.

Svaret er: Vi er ude efter dem, fordi de har fiflet økonomisk med statsmidler; det er det og alene det, vi går efter.

Så blev jeg spurgt, og det var det, jeg svarede på, at der jo er andre, der har gjort det samme, f.eks. fagbevægelsen, og så var det, jeg svarede: Fint, hvis det er sådan, så ser vi også på dem og på de katolske skoler og på alt muligt andet. Men det er nu engang i politik som i krig: man skal ikke åbne på alle fronter på en gang; man skal gå efter en ting ad gangen.